

Obhajanje 800-letnic iz življenja sv. Frančiška

... in sveti Frančišek je ostal sam. Ker ni bilo tam nikakršnega zavetišča, kamor bi se mogel umakniti, je šel in stopil v zelo gosto grmovje, ki je iz trnja in grmičevja sestavljalo nekako kočico ali bolje brlog. In tu se je poglobil v molitev in premišljevanje o nebeških rečeh. Ostal pa je tam ves postni čas, ne da bi drugega zaužil kot polovico enega tistih dveh hlebčkov: tako je videl njegov prijatelj na veliki četrtek, ko se je vrnil k njemu in našel od dveh hlebčkov enega celega, drugega pa polovico. Mislil je, da je sveti Frančišek pojedel drugo polovico iz spoštovanja do posta blagoslovljenega Kristusa, ki se je štirideset dni in štirideset noči postil, ne da bi zaužil najmanjšo telesno hrano. Tako je z ono polovico kruha odgnal od sebe strup nečimrnosti in se postil po Kristusovem zgledu štirideset dni in štirideset noči.

(iz Rožic svetega Frančiška, 7. poglavje)

KOLENDAR DOGODKOV

11. februar – svetovni dan bolnikov: med sveto mašo ob 16.00 uri bo podelitev bolniškega maziljenja

14. februar – pepelnica in začetek letošnjega postnega časa: pri svetih mašah ob 7.30 in 18.00 uri bo obred pepeljenja

duhovne vaje v vsakdanjem življenju – v postnem času vabljeni **vsako sredo** po večerni sveti maši na t.im. duhovne vaje v vsakdanjem življenju; vodil jih bo p. Toni. Začnemo na pepelnico.

ŽIVLJENJE V ŽUPNIJI V JANUARJU 2024

KRSTI: Jaka Hace iz Kidričevega in Peter El Khoury iz Strasbourga (Francija).

POGREBI: Franc Planinc iz Doklec.

Župnija Ptujška Gora, Ptujška Gora 40, 2323 Ptujška Gora
Tel.: 02 794 42 31, e-pošta: minoriti.ptujaska.gora@rkc.si
Župnijski list na internetu: <http://www.ptujskagora.eu/>
Izdal: Župnija Ptujška Gora, ureja: p. Toni Brinjovc

BAZILIKA MARIJE ZAVETNICE NA PTUJSKI GORI

ŽUPNIJSKI LIST – FEBRUAR 2024

POSTNI ČAS 2024

Hudobni duh se najbolj boji naših odločitev, ki so blagoslovljene od Boga; največ zadovoljstva pa mu prinese naše odlašanje za izpolnitev teh odločitev. Če se bomo že v prvih dneh posta odločili za konkretno hojo za Gospodom, bomo že prvi teden občutili napade sovražnika v tej ali oni obliki: utrujenost, pomisleke, skušnjave, odpor, strah ... Morda bomo slišal prišepetavanje: „Že velikokrat sem naredil dobre postne sklepe, pa mi jih ni uspelo izpolniti. Zato bom letos raje sproti videl, kako bo.“ Post je boj z mnogimi sovražniki. Za ta boj imamo na voljo klasično in nikoli zastarelo orožje: molitev, post in miloščina.

Hudobec že preži in se boji naših dobrih sklepov. Nikar se ga ne bojmo. Tudi če nam ne bo uspelo vseh izpolniti, smo se vendar odločili. Postni čas ni za preračunljivce. Bodimo Božji otroci, ki si upamo tvegati.

Svetovni dan bolnikov

Na spominski dan Lurške Matere Božje, 11. februarja, obhajamo svetovni dan bolnikov, ki ga je vpeljal papež sv. Janez Pavel II. leta 1992. Pomembno je, da se zavedamo bolnikov med nami in tudi pomoči, ki jo nudi Cerkev. Zato nekaj misli o zakramentu bolniškega maziljenja.

Bolniško maziljenje

Bolniško maziljenje je po nauku Cerkve eden izmed sedmerih zakramentov, ki ga je postavil Kristus. Cerkev je prejela od Gospoda naročilo, da ozdravlja, si prizadeva negovati bolnike in jih spremljati s priprošnjo. Predvsem pa ima zanje poseben zakrament, ki ga je Kristus sam postavil in za katerega pričuje sveti Jakob: „Če je kdo med vami bolan, naj pokliče starešine Cerkve in naj molijo nad njim ter ga v Gospodovem imenu z oljem mazilijo" (Jk 5,14).

Velika večina bolnikov se kmalu zave, da ne more popolnoma zaupati ne zdravnikom, ne sebi. Popolnoma lahko zaupamo samo Stvarniku, Bogu. In zaradi Boga zdravnikom in ostalim ljudem.

Čedalje bolj doživljam kako je zakrament bolniškega maziljenja, poleg ozdravljajoče moči, tudi zakrament zaupanja, izročitve Stvarniku. Človek se mora nekemu zaupati; če bo zaupal ustvarjeni stvari, bo slej ko prej razočaran. Če pa zaupa svoje telo in življenje Bogu, ve, da je v Njegovih rokah, ne glede kako se bo bolezen odvila. Nevidna Božja moč zakramenta bolniškega maziljenja krepí človeka v izročanju in zaupanju. Tako postaja ta zakrament varno naročje v katerem bolnik nosi svoj križ, se bori z boleznijo in ga spominja, da bo vse, kar je storjeno iz ljubezni, shranjeno za večnost.

V trpljenju in bolezni je darovanje in združevanje trpljenja s Kristusovim trpljenjem tisto poročstvo, ki bolnika spodbuja, da ga Božja ljubezen ne bo nikoli zapustila – prav tako kakor tudi ljubezen Cerkve, ki skrbi, da je blizu ljudem, pogosto tudi preko nas.

Kdo more prejeti zakrament bolniškega maziljenja?

Ta zakrament more prejeti vernik, ki se znajde v smrtni nevarnosti, v bolezni, v ostarelosti, pred velikimi operacijami, v psihičnih težavah ali drugi večji človeški stiski. Isti vernik ga more ponovno prejeti, če se bolezen poslabša ali če ga doleti druga huda bolezen, stiska. Kadar je mogoče, naj bolnik pred prejemom tega zakramenta opravi osebno spoved.

Kdo podeljuje ta zakrament?

Bolniško maziljenje smejo podeljevati samo duhovniki (škofje ali duhovniki).

Kako se obhaja ta zakrament?

Obhajanje tega zakramenta obstaja bistveno v *maziljenju* z oljem, ki ga posveti škof. Maziljenje čela in rok (v rimskem obredu) ali tudi drugih delov telesa (v drugih obredih) spremlja duhovnikova *molitev*, ki prosi za posebno milost tega zakramenta.

Katere učinke ima ta zakrament?

Podeljuje posebno milost, ki bolnika v njegov blagor in v blagor Cerkve še globlje zedinja s Kristusovim trpljenjem. Podari mu tolažbo, mir in pogum in tudi odpuščanje grehov, če se bolnik ni mogel spovedati. Ta zakrament podeli včasih, če Bog hoče, tudi vrnitev telesnega zdravja. Zelo lepo je, da maziljenje pripravlja bolnika na prehod v Očetovo hišo.

Dragi vsi, poskrbite za svoje drage in jim v bolezni omogočite ta lepi in blagodejni zakrament bolniškega maziljenje, ki je zakrament ozdravljenja in pomoči. Pokličite duhovnika.

